

27.03.2023

Countdown til det amerikanske præsidentvalg

Ved valget i 2016 fremstod en sejr til Trump som en utopi. Med krig i Europa har EU-landene ikke råd til gentage den fejlslænsning af amerikansk politik.

Skrevet af

Lykke Friis

✉ lykke@thinkeuropa.dk

Kontakt

Lykke Friis

✉ lykke@thinkeuropa.dk

Siden Vladimir Putins invasion af Ukraine, har der været et stort spørgsmål i topmødebygningen i Bruxelles: Holder enigheden mellem de 27 EU-lande, eller vil dele af EU blive så krigstrætte, at de vil forsøge at presse Ukraine til forhandlingsbordet med Ruslands præsident? Kort sagt: bliver vi vidner til det samme som under f.eks. euro- og flygtningekrisen, hvor der opstod dybe sprækker i kredsen af medlemsstater?

En [spritny meningsmåling](#) foretaget af European Council on Foreign Relations (ECFR) og Tænk tanken Europa tyder på, at europæerne i dag står mere samlet, end i månederne efter den 24. februar. Hvor befolkningerne i seks ud af syv udvalgte EU-lande i maj 2022 mente, at det var vigtigere, at krigen sluttede hurtigt, end at Ukraine bevarede sin territoriale integritet, er situationen i starten af 2023 den diametralt modsatte: Befolkningerne i fem ud af 10 europæiske lande mener, at Ukraine skal have hele sit territorium tilbage – også hvis det betyder, at krigen varer længere tid. Sammen med Polen og de baltiske lande er Danmark blandt de lande, der står mest hårdnakkede på dette synspunkt. I Italien og Rumænien er der derimod flere, der ønsker en hurtig fredsftale.

Det gode spørgsmål er, hvorfor vi har set denne cementering af sammenholdet i EU. Uden tvivl spiller den varme vinter en rolle, da mareridt-scenariet med tomme gaslagre udeblev. Putins brutale metoder i f.eks. Butja var også udslagsgivende, ligesom Ukraines fremmarch på fronten har styrket mulighederne for en ukrainsk sejr. Men vigtigst af alt er nok USA's lederskab. Ikke alene overgår USA's hjælp til Ukraine fortsat EU's; Præsident Biden købte også ind på præmissen om, at Tyskland kun kunne levere Leopard-kampvogne, hvis USA kom med en lignende leverance.

Selvom man i Europa bør glæde sig over sammenholdet, viser især Præsident Bidens markante rolle, at faren for splittelse langt fra er afværget. For hvilke konsekvenser vil det få for Europa, hvis det om 19 måneder bliver store-flyttedag i Det Hvide Hus? Nye udtalelser fra både Donald Trump og den mulige præsidentkandidat Ron DeSantis viser til fulde, at Ukraine ikke af alle amerikanske politikere opfattes som "en afgørende amerikansk interesse". Den amerikanske indsats bør derfor nedrosles og overtages af europæerne. Eller for at citere Trump direkte: "Europa må betale meget mere end os og mindst lige så meget".

Set i det lys gør europæerne klogt i at bruge tiden op til det amerikanske præsidentvalg på at øge hjælpen til Ukraine. Det forhold, at USA's støtte overgår europæernes risikerer nemlig at udløse et scenarie, hvor Trump kan slå sig op på en effektiv "anti-krigs-kurs". Tilsvarende kan europæiske forsvarsudgifter, der fortsat

ikke lever op til de aftalte to procent af bruttonationalproduktet, være en undskyldning for republikanerne til at svække deres engagement i Europa og dermed i Ukraine. Den risiko bør Europa ikke løbe.

EU's nylige beslutning om at købe ammunition ind i fællesskab, er her et vigtigt skridt på vejen. Men der skal meget mere til, også når det gælder det forsvars- og sikkerhedspolitiske samarbejde i EU. Ved valget i 2016 fremstod en sejr til Trump som en utopi. Med krig i Europa har EU-landene mildest talt ikke råd til gentage den fejlslænsning af amerikansk politik.